

Cennette nefis olmayacağı ifade ediliyor. Bu doğru mu acaba, Risalelerde bu konuda bilgi var mı?

Cennette nefis elbette olacak, çünkü insan maddi lezzetlerin tamamını nefis aracılığı ile tadıyor. Cennet ise hem maddi hem de manevi lezzetlerin tadılacağı bir yerdir.

Ayrıca nefis insanın hem manevi terakki etmesinde hem İlahi isimleri tartmasında hem şükrün çeşitlerini anlamasında hem de insanın cismani yönünü temsil etmede en önemli bir cihazdır. Cennette böyle bir cihazın olmaması mümkün değildir.

Cennette nefsin olmaması, ancak nefis-i emmare noktasından olabilir. Yani cennette kötü ve çirkin nefis değil, tezekkî ve (arınmış) terakki etmiş nefis olacak denilebilir; yoksa nefis hiç olmayacak demek yanlıştır.

Üstad Hazretleri bu hususa şu şekilde işaret ediyor:

"Evet, Cennet, bütün lezâiz-i mâneviyeye medar olduğu gibi, bütün lezâiz-i cismaniyeye de medardır."

"Sual: Kusurlu, noksanıyetli, mütegayyir, kararsız, elemli cismaniyetin ebediyetle ve Cennetle ne alâkası var? Madem ruhun âli lezâizi vardır; ona kâfidir. Lezâiz-i cismaniye için bir haşr-i cismanî neden icab ediyor?"

"Elcevap: Çünkü, nasıl toprak suya, havaya, ziyaya nisbeten kesafetli, karanlıklıdır, fakat masnuât-ı İlâhiyenin bütün envâına menşe ve medar olduğundan bütün anâsır-ı sairenin mânen fevkine çıktığı gibi; hem kesafetli olan nefis-i insaniye, sırr-ı câmiiyet itibarıyla, tezekkî etmek şartıyla bütün letâif-i insaniyenin fevkine çıktığı gibi; öyle de, cismaniyet en câmi, en muhit, en zengin bir âyine-i tecelliyât-ı esmâ-i İlâhiyedir. Bütün hazâin-i rahmetin müddeharâtını tartacak ve mizana çekecek âletler cismaniyettedir. Meselâ, dildeki kuvve-i zâika, rızık zevkinde, envâ-ı mat'umat adedince mizanlara menşe olmasaydı, herbirini ayrı ayrı hissedip tanımazdı, tadıp tartamazdı."

"Hem ekser esmâ-i İlâhiyenin tecelliyâtını hissedip bilmek, zevk edip tanımak cihazâtı yine cismaniyettedir. Hem gayet mütenevvi ve nihayet derecede ayrı ayrı lezzetleri hissedecek istidatlar yine cismaniyettedir."

"Madem şu kâinatın Sâni, şu kâinatla bütün hazâin-i rahmetini

---

tanıttırmak ve bütün tecelliyât-ı esmâsını bildirmek ve bütün envâ-ı ihsânâtını tattırmak istediğini, kâinatın gidişatından ve insanın câmiyetinden, [On Birinci Söz](#)'de ispat edildiği gibi, kat'î anlaşılıyor. Elbette, şu seyl-i kâinatın bir havz-ı ekberi ve bu kâinat tezgâhının işlediği mahsulâtın bir meşher-i âzamı ve şu mezraa-i dünyanın bir mahzen-i ebedîsi olan dâr-ı saadet, şu kâinata bir derece benzeyecektir. Hem cismanî, hem ruhanî bütün esâsâtını muhafaza edecektir. Ve o Sâni-i Hakîm ve o Âdil-i Rahîm, elbette cismanî âletlerin vezâifine ücret olarak ve hidemâtına mükâfat olarak ve ibâdât-ı mahsusalarına sevap olarak, onlara lâyıf lezâizi verecektir. Yoksa hikmet ve adalet ve rahmetine zıt bir hâlet olur ki, hiçbir cihetle Onun cemâl-i rahmetine ve kemâl-i adaletine uygun değildir, kabil-i tevfiik olamaz."(1)

(1) bk. [Sözler, Yirmi Sekizinci Söz](#).